

Amoris Laetitia

Temporada 2

Sessió 7: La fraternitat en les famílies

La fraternitat –eclesial i social- comptant amb les famílies

Quan pensem en la fraternitat i les seves característiques, molt sovint ens ve al cap la imatge de la família. Segurament això passa per la immediatesa i la generalització de l'experiència de l'amor com a pare i com a germans. Però la fraternitat no és patrimoni de la família ni tampoc és obvi que sempre i en qualsevol lloc sigui un fet que es doni sempre en totes les famílies. Per als cristians –i per tant, també per a les famílies cristianes- la fraternitat deriva de l'exemple de Jesús i del projecte que ell mateix va proposar als seus deixebles "Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres" (Jn 13,35). En efecte, la fraternitat familiar inclou els aspectes lògics d'un vincle natural, però el seu horitzó a la llum de l'evangeli és més ampli. La família, certament, no només està cridada a testimoniar la fraternitat interna, sinó que pot arribar a ser un agent social i eclesial singular de fraternitat i, també, una gran escola. Dit d'una altra manera: si parlem i desitgem la fraternitat humana caldrà comptar sempre amb les famílies. Per aquest motiu pot ser suggerent acostar-nos a la fraternitat familiar des d'una mirada externa i més transversal.

Una comunitat generadora de vida i d'amor

La fraternitat és un signe de les comunitats cristianes i també de la família. S'expressa en la seva capacitat de generar aquesta relació singular en diversos entorns, situacions i actituds; i que anomenem fraternitat. Per això, la fraternitat implica una cura i una prioritització de la **comunicació interna** entre tots els membres de la família, tot i que sovint hem de reconèixer que aquesta comunicació no és simètrica entre tots els components. La comunicació interna és la garantia d'una comunicació necessària cap a fora. I també són fonamentals **l'empatia, la comprensió i la confiança**. Quanta més pràctica i més experiència adquirida des de la vida familiar tinguem, més projecció podem generar cap a la societat. En la família, el fet –no poc freqüent- de viure les situacions complexes es pot aprofitar per créixer en **el respecte, la comunió, l'entesa i el diàleg**, i, d'aquesta manera, allunyar-nos i superar la confrontació i el conflicte. La confrontació i el conflicte provoquen espirals relacionals negatives i, també, conseqüències destructives. En definitiva, la família esdevé una gran generadora en la tasca d'humanitzar els seus membres i els altres.

La família compromesa amb la cohesió

No vivim una situació sociopolítica mancada de dificultats i, per això, la convivència és una prioritat. Conviure no és només no agredir o no molestar. Això ho sabem molt bé per les experiències familiars. **Conviure** suposa un respecte actiu que accepti el pluralisme i provoqui cohesió i bones relacions. En aquest sentit, els quatre verbs proposats pel papa Francesc: "**acollir, protegir, promoure i integrar**" (missatge per la Jornada mundial de l'emigrant i del refugiat 2018) són també tasques prioritàries en l'escenari de la responsabilitat de les famílies en relació als fills, especialment, els nens i nenes, amb més vulnerabilitat. Però aquesta dinàmica, que sempre s'inicia amb l'acollida necessària del més proper, s'ha d'eixamplar a tots els que tenim al voltant de les nostres famílies.

La família i la parròquia: un repte pastoral i de la pròpia fraternitat

Són moltes les veus que demanen una vida parroquial renovada, especialment, pel que fa a la **vida comunitària**. També una litúrgia amb un llenguatge més comprensible o uns sagraments amb gestos més propers a la vida quotidiana... Aquestes són algunes qüestions pastorals complexes, però gens desvinculades de les possibles contribucions que podem desenvolupar les famílies. En efecte, **les famílies** passem per diferents cicles i, en cadascun d'ells, **tenim una gran oportunitat de construir fraternitat comunitària i parroquial**. Pensem, per exemple, en els diferents moments i necessitats dels nostres fills o amistats. De la mateixa manera, una **actitud proactiva** també pot manifestar-se amb col·laboracions amb el nostre temps, capacitats, idees, etc. Per a qualsevol comunitat parroquial, créixer en fraternitat és una manera concreta d'encarar els reptes pastorals.

La família, experta en acompanyament

Qui acompanya el marit o la dona de manera natural? Els fills? Els més grans? La pràctica de l'acompanyament és un instrument de futur en un cristianisme personalitzat i de minoria creativa. Certament, l'acompanyament pastoral va més enllà de la pràctica natural i requereix formació i noves competències. Però qui pot acompanyar de la millor manera els nuvis en la seva formació de cara al matrimoni? Les parelles acabades de casar a les nostres parròquies? Els matrimonis en situacions de dificultat? Qui pot acompanyar a enfocar qüestions relatives a l'educació dels fills en la fe? La presència i el compromís de les famílies en el camp amplíssim de la pastoral familiar és un deute i una oportunitat inexcusable. Les famílies amb un determinat bagatge –i també treballant en equip i sumant experteses- estan molt qualificades per una mirada i una escolta de la realitat familiar, per reconèixer les situacions i per interpretar-les, per proposar itineraris de superació, etc.

Cors, caps, mans i, també, portes obertes

Una Església en sortida comença amb uns cors, uns caps i unes mans obertes. I també amb unes portes obertes. La fraternitat és, en definitiva, viure un "nosaltres" que implica romandre oberts. Per a molts, l'expressió "portes obertes" és simplement metafòrica, però les famílies coneixem el seu abast perquè la llar és una de les realitats més "sagrades". **Una llar amb les portes obertes vol dir acollir, compartir, esperar, renunciar... i, també, tenir iniciativa i predisposició, sortir, desplaçar, enviar...** La pedagogia de l'obertura, tant en el seu moviment d'acollida a les persones com de sortida cap a noves realitats, té en les famílies unes aliades que no podem desaproveitar. La família –i en aquest cas, aprofitant la realitat de la llar- és una veritable escola del "nosaltres" no autoreferenciat sinó obert.

La família escola de diàleg i de diversitat

El pluralisme i la diversitat són una riquesa quan es viuen des del respecte i l'enriquiment mutu. Aquest pluralisme i diversitat que volem, sovint també es troba en les famílies amb motiu de les diferents maneres d'entendre la vida i els valors, les opcions polítiques i religioses, les formes de gestionar el consum, el treball, la professió o la pròpia cultura. **El diàleg és, en qualsevol context de pluralisme, un instrument fonamental** que facilita viure la persona diferent com algú proper i no com un estrany. No cal esperar a la majoria d'edat, a l'experiència de ciutadania adulta, etc. La família ens ofereix una enorme oportunitat per viure el diàleg i la diversitat en el seu interior i assolir un aprenentatge progressiu per aplicar i exercitar en la societat. Molts líders polítics –avui i en el passat- han parlat sobre la fraternitat. Moltes utopies situen la fraternitat com una de les cimeres de la civilització. Moltes religions practiquen la fraternitat... En aquest marc, **la institució familiar se'ns presenta com un do i una tasca per aprendre, viure, fer créixer i expandir la fraternitat.** Sabem reconèixer prou aquesta realitat?

Font: Quadern de problemàtica viva n. 137 (Secretariat diocesà de pastoral familiar (arquebisbat de Barcelona)

Preguntes per compartir amb el grup:

- Què és el que t'ha cridat més l'atenció del text? Per què?
- Com has viscut fins ara aquest "acollir, protegir, promoure i integrar" i els altres valors de la fraternitat cristiana? Com ho estem practicant en relació amb els fills? I amb relació a algú més?
- Com podem contribuir en els diferents ambients en què ens movem (estudis, treball, parròquia, aficions, ...) a expandir els valors profunds de la fraternitat? I des de la nostra parròquia?

Bibliografia i material complementari:

- Exhortació Apostòlica Amoris Laetitia n. 67-70; 86-88; 187-198.
- Pla Pastoral de la diòcesi de Barcelona ¡Salguem! Orientacions i propostes per a una conversió pastoral <https://www.esglesiabarcelona.cat/sortim-pla-pastoral/>
- La fraternitat. Apunts bíblics, conciliaris i teològics. La Fraternitat com a Comunitat de germans. Església, lligam fraternal i amor de germans.

<https://www.esglesiabarcelona.cat/wp-content/uploads/2019/04/CAT.-La-Fraternitat.-Apunts-b%C3%ADblics-conciliars-i-teol%C3%B2gics-.pdf>

- Fraternitat humana per la pau mundial i la convivència comuna signat per Sa Santedat el Papa Francesc i el Gran Imam d'Al-Azhar, Ahamad al-Tayyeb.
http://w2.vatican.va/content/francesco/es/travels/2019/outside/documents/papa-francesco_20190204_documento-fratellanza-umana.html
- Compendi de la Doctrina social de l'Església (cap. V, La família cèl·lula vital de la societat nn- 209-254).
http://www.vatican.va/roman_curia/pontifical_councils/justpeace/documents/rc_pc_justpeace_doc_20060526_compendio-dott-soc_sp.html